

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ

© Гнилянська Л.Й., 2011

В процесі оцінки інноваційної діяльності підприємств було виявлено ряд проблем, які гальмують інноваційну активність підприємства. В першу чергу це відбувається через недостатнє фінансування науково-дослідних робіт та відсутність дієвих стимулів на впровадження інновацій. Крім цього існують значні перешкоди з боку митного законодавства для продажу інноваційної продукції за кордон. Адже держава не надає реальної підтримки зі своєї сторони для розвитку інноваційної діяльності в Україні, а в деякій мірі (через бюрократизацію та значні обмеження) ще й гальмує її. Малі підприємства, які є більш мобільними в своїй діяльності та розвитку, можуть створювати нові виробництва на базі інновацій. Основні проблеми, які при цьому виникають та запропоновані шляхи їх вирішення наведено в таблиці.

Проблеми впровадження інновацій на підприємстві

№	Проблеми впровадження інновацій	Шляхи вирішення проблем впровадження інновацій
1	2	3
1.	Нестача власних фінансових ресурсів і довгострокових кредитів від комерційних банків.	<ul style="list-style-type: none"> - Залучення зовнішніх джерел фінансування, зокрема іноземних інвесторів; - Подання проектів підприємства на державні та інші гранти; - Використання нерозподіленого прибутку від підприємницької інноваційної діяльності; - Використання амортизаційних відрахувань, у тому числі за рахунок прискореної амортизації; - Використання накопичень у вигляді доходів від інвестицій у цінні папери та акції; - Використання доходів від продажу патентів, ліцензій та інших прав на об'єкти інноваційної діяльності; - Формування (участь у) регіональних інноваційних кластерів.
2.	Недостатня кваліфікація працівників, кадрова проблема	<ul style="list-style-type: none"> - Сприяння підготовці, перепідготовці та підвищенню кваліфікації кадрів у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності; - Впровадження на державному рівні нових освітніх програм, підвищення їх якості і конкурентоспроможності на основі нових інформаційних технологій, оновити структуру і зміст вищої освіти в напрямку вивчення питань інноваційної діяльності, а саме: державного регулювання інноваційної діяльності, стратегічного менеджменту, інноваційного маркетингу, технологічного аудиту, фінансування інновацій; - Участь працівників у ярмарках, конференціях, тощо, які стосуються напрямку діяльності підприємства.
3.	Недостатнє інформаційне забезпечення про інноваційну діяльність вітчизняних та закордонних підприємств.	<ul style="list-style-type: none"> - Інформаційно-аналітичне забезпечення інноваційної діяльності з боку держави; - Створення спеціального підрозділу (або посадової одиниці) на підприємстві, який би займався моніторингом ситуації з приводу розробки і впровадження інновацій як на вітчизняних підприємствах, так і за кордоном; - Проведення маркетингового дослідження з метою створення дослідних і серійних зразків нової (удосконаленої) техніки або технології.
4.	Скасування податкових і митних пільг для суб'єктів інноваційної діяльності, відсутність гарантій для інвестора	<ul style="list-style-type: none"> - Податкове регулювання і стимулювання інноваційної діяльності на рівні держави; - Антимонопольне регулювання і забезпечення конкурентоспроможності у сфері інноваційної діяльності.

1	2	3
5.	Знижена стимулююча роль оплати за працю.	<ul style="list-style-type: none"> - Заохочення розвитку творчих здібностей працівників підприємства; - Інвестиції в людський капітал, які повинні здійснюватись як підприємницьким сектором, так і державою; - Соціальне і медичне страхування працівників з боку підприємств; - Створення спеціальних фондів для преміювання за розроблення, освоєння і випуск нової продукції; - Стимулювання за результатами збалансованої системи показників, що передбачає формування сукупності показників, які відображають результативність діяльності вищих менеджерів, відповідальних за різні функціональні сфери підприємства. Ці показники стосуються фінансів, клієнтів, внутрішніх процесів і персоналу, за якими розробляються критерії оцінювання ефективності.
6.	Низький рівень довіри до інноваційної продукції загалом	<ul style="list-style-type: none"> - Популяризація інноваційної продукції серед цільової аудиторії через рекламу, засоби масової інформації, тощо.

Отже, як видно з таблиці 1, існує досить велике коло проблем, які перешкоджають здійсненню інноваційної діяльності підприємством. Крім вище зазначених можна ще згадати і про наступні:

- Високі відсоткові ставки по кредитах;
- Відсутність інформації про впровадження інноваційних технологій;
- Малий досвід інноваційної діяльності;
- Значна суперечність законодавства, що регламентує інноваційний процес в Україні;
- Бюрократія на державному рівні;
- Відсутність реальної державної підтримки;
- Масова еміграція кваліфікованої робочої сили;
- Відсутність механізму трансферу технологій;
- Недосконалість методики з оцінки ефективності інноваційних проектів;
- Нерозвиненість інститутів венчурного бізнесу.

Крім цього, однією з не менш важливих проблем є нераціональне використання наявних ресурсів підприємства.

Б.В. Гречаник

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ІННОВАЦІЙНА КУЛЬТУРА ПІДПРИЄМСТВА ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ЙОГО ІННОВАЦІЙНОГО КЛІМАТУ

© Гречаник Б.В., 2011

Проблеми формування сприятливого інноваційного клімату на вітчизняних підприємствах як необхідної умови підвищення їх інноваційного потенціалу належать до кола питань, вирішення яких хоча б частково, призведе до глибинних змін у сфері продукування, впровадження і використання інновацій. Дане твердження ґрунтується на жорсткодeterminованій залежності: “інноваційний клімат підприємства → інноваційний потенціал підприємства → інноваційна діяльність підприємства”, і тим самим переконливо доводить необхідність подальшого дослідження процесів формування сприятливого інноваційного клімату суб’єктів господарювання. (Слід зауважити, що дана залежність проявляється не лише на рівні підприємств і організацій: вона є чітко вираженою у функціонуванні “складніших” соціально-економічних систем — систем мезо- та макрорівнів).

За результатами дослідження відомих нині підходів щодо тлумачення категорії “інноваційний клімат підприємства” можна припустити, що переважна більшість науковців розглядає його як